

VRIJDAG

PENDELAARS

Sandrine en Hugo, ongemakkelijk naast elkaar

Sandrine: Ik moet het hem zeggen...

Hugo: Ik moet het haar zeggen...

Sandrine: Ik kan niet nog eens tien jaar naar hem kijken...

Hugo: Ik kan niet nog eens tien jaar naar haar verlangen...

Samen: Ik moet het /hem haar zeggen... maar hoe?

Ze draaien zich naar elkaar toe...

Sandrine: Ik...

Hugo: Jij...

En kussen.

TRAVELLER

Every station has its lovers,

Train romances, tender words.

Tears the parting sweetheart suffers,

Platform farewells always hurt.

Fernbeziehungsweh...

don't I know it...

Once I interrailed from Belgrade

to Istanbul... wanderlust...

Met some guys on the train

Foreigners,

So not to be trusted

Western spies, perhaps –

Exciting!

They spoke an exotic, gentle tongue
among themselves.

Vlaams, one said.

And when I went out for a cigarette

He had no qualms about coming too

though he didn't smoke

I'd get him to read aloud

from his passport

and fell for his soft 'G'

The closer our destination came,

the closer he got to me.

We swapped addresses, mine Serb, his Dutch,

Five long years we kept in touch

Till I followed that soft 'G'

And took the plunge...

RÉFUGIÉ

Le train ou le bus. C'est la question –

Le train. Le train.

Ce sera le train.

CONDUCTEUR

Gleis 5: der ICE nach Frankfurt

hat eine verspätung

von zehn minuten

RÉFUGIÉ

Seigneur. Mon Dieu.

Pas de contrôle, s'il vous plaît.

CONDUCTEUR

Gleis 5: ICE nach Frankfurt

Zug fällt aus

RÉFUGIÉ

Un signe. C'est un signe.

Qu'il vaut mieux que je reste.

Que je me plie au mieux

À mon triste destin.

Pâtir ou partir, je n'ai plus le choix.

Je vais moisir ici.

Plus jamais je ne m'en irai.

Me voici bloqué à jamais.

TRAVELLERS

What is this place –

commuters' faces

clenched like fists?

Des petits pas pressés

Des gens un peu stressés

Regards hagards

Départs de gare

Des hommes en gris

Solennelles souris

Echarpe rouge

Le monde bouge

Voici le train qui vient

L'instant n'est rien.

LOST & FOUND

[Casco Phil]

Een idee van Casco Phil.

Een productie van EUROPALIA, Casco Phil en

Muziektheater Transparant in het kader van EUROPALIA

TRAINS & TRACKS (2021).

In coproductie met Opera Ballet Vlaanderen, International

Opera Academy (IOA), O. Festival for Opera. Music.

Theatre., Royal Opera House Londen en Perpodium.

Gerealiseerd met de steun van de Tax Shelter van de

Belgische Federale Overheid en NMBS.

Libretto: **Gaea Schoeters**

Muziek: **Annelies Van Parys**

Stage Direction: **Fanny Gilbert-Collet**

Muzikale leiding en idee: **Benjamin Haemhouts**

Productie manager: **Anne van Es**

Vertaling (Engels): **Jonathan Reeder**

Vertaling (Frans): **Suzanne Notte**

Musical engraving : **Peter Knockaert**

Zangers

Sandrine Mairesse

Sawako Kayaki

Mikhail Silantev

Helene Bracke

Hugo Kampschreur

Musici

Altviool: **Marie Ghitta**

Cello: **Artem Shmahaylo**

Contrabas: **Maarten Taelman**

Hoorn: **Gerrit Peeten & Michel Leveugle**

Trombone: **Joren Elsen**

Sax: **Nicolas Fagel**

Bayan: **An Raskin**

Percussie: **Jelle Proost**

Toy piano: **Anastasiia Silanteva**

Verantwoordelijke uitgever: Pieter Lembrechts, Casco Phil — Niet op de openbare weg gooien, aub.
Editeur responsable: Pieter Lembrechts, Casco Phil — Merci de ne pas jeter sur la voie publique.

EUROPALIA ARTS FESTIVAL TRAINS & TRACKS

MAANDAG

TRAVELLERS

What station is this, a vaulted dome

Echoes from all sides

A stethoscope

To the heart of the city

Who returns home,

workweek complete,

to his dog, his sweetheart,

his comfy bed?

HOMELESS MAN

No one hears me

Who unfolds his cardboard pillow,

HOMELESS MAN

No one sees me

No one knows me

Hoping for a warm night

On the chilly floor?

The homeless man gets up from the floor.

HOMELESS MAN

Hold on...

We've run out of Cara beer...

Of Ca-aaa-a-aaaa-ra beer...

Ah! Now you notice me

DAKLOZE

Hey! Hallo!

Ik besta!

I had a career

Verloren

And a house

Verloren

A home

Verspeeld

Failed.

Two children:

Kwijtgeraakt

Ik was vader

Minnaar

Makelaar

Now all I've got left

is my dog

Ik kan

praten

Lezen

Schrijven

Maar voor jou

Ben ik onzichtbaar

At most you know my dog

But my name, nobody knows

Misha!

Mijn vriend!

Take care, you see:

Tomorrow you could be me

LOST & FOUND

— Brussels Central Station, 29 November — 3 December 2021

Dank aan alle reizigers, pendelaars en passanten die hun verhalen achterlieten in onze gele postbus.

Merci à tous les voyageurs, navetteurs et passants qui ont laissé leurs histoires dans notre boîte aux lettres jaune.

Thanks to all travellers, commuters and passers-by who left their stories in our yellow mailbox.

De dag is dood

De nacht begint

Welkom in de goot

*De stationschef jaagt de daklozen het station uit.
Op zijn ronde vindt hij, op het perron,
een gestrande reiziger.*

STATIONSCHEF

Miss? Excuse me, Miss, hello?

Was there somewhere you need to go?

The last train has already left...

VERDWAALDE REIZIGER

Oh mon Dieu ! Que faire ?

Je dois m'être endormie...

MACHINIST

Tu peux m'accompagner.

Jusqu'au dépôt.

J'arrêterai en route.

T'emmènerai chez toi.

Monte ici, à l'avant,

dans la locomotive.

VERDWAALDE REIZIGER

C'est magnifique ici.

Quelle vue !

MACHINIST

Rien n'est si beau

Qu'un rail dans la nuit.

Les étoiles, le silence

Et le surréalisme.

Les femmes nues de Delvaux.

Avant, j'en rêvais.

Ne me reste à présent

Que la peur.

VERDWAALDE REIZIGER

Que quelqu'un saute.

MACHINIST

Se jette devant mon train.

Ca, on n'oublie jamais.

Ces yeux. Ce visage.

L'impact du choc.

Le cauchemar

De tout conducteur.

Il était là

Près de cet arbre

Dans ce virage

Il me regardait

Il souriait

Depuis ce temps les nus de Delvaux

Ont fui mes pensées à jamais

La nuit

Les étoiles, le silence
N'ont pour moi plus de charme
Et depuis lors les rails
Sont des lignes de fuite
Conduisant vers la mort.

DINSDAG

REIZIGERS

Who folds his cardboard pillow,
waking like an old man,
far too early?

Sandrine gooit twee euro in het bekertje van Sawako, die zit te bedelen.

Helene: Verloren geld. Je doet dat nu al jarenlang.
Elke dag.
Sandrine: Elke dag. Inderdaad. Het leven is hard, als vrouw op straat.

Tegen Sawako:

Ça va, madame?

Helene: Verloren geld. Verloren zaak.

Sandrine: Een kwestie van menselijkheid.

Hugo: Aan mij moet je 't niet vragen.

REIZIGERS

A stethoscope

To the heart of the city.

Een vluchteling loopt weifelend heen en weer tussen de loketten en het aankondigingsbord.

RÉFUGIÉ

Rester ou partir. C’est toute la question –

Un meilleur destin m’attend-il en Allemagne ?

Et parviendrai-je à passer la frontière

Sans me faire prendre et refouler

Ou dois-je ici me contenter

De ma triste existence ?

Rester ou crever. Oserai-je plonger ?

CONDUCTOR

Platform 2, local service to Antwerp now approaches.

Ticketed passengers only in First Class, please.

Plenty of room in the last two coaches.

PENDELAARS

Helene: Eivol. Zoals altijd. Elke dag dezelfde ellende.

Sandrine: Voor jou is 't bijna voorbij.

Morgen is je laatste dag... na vijfentwintig jaar...

Helene: Vijfentwintig jaar pendelen.

Dag na dag dezelfde ellende. Tot aan mijn pensioen.

Sandrine: Nu je 't zegt: wat ga je nu alle dagen doen?

Straks mis je ons nog.

Helene: Ik verveel me nooit. Dat weet je toch.

CONDUCTOR

Next stop, Mechelen. Malines.

A woman is seated in the window seat, an urn on the seat next to her.

Madam? As you see, the train is packed.

Could you make room, put that pot on your lap?

WOMAN

This is no pot

It’s my pet

My late dog Kafka...

‘Woman’s best friend’

These are his ashes

I scatter him

a dash at a time—

A handful at the Taj Mahal

A sprinkle in Schönbrunn, a scoop in Nepal,

A smattering in Cordoba’s Mezquit’

and a dusting in Milan’s opera pit...

In Rinaldo he played his final role

The house was chock-a-block

For my darling Kafka...

De conducteur kijkt haar bouche-bee aan, wandelt dan verder.

WOMAN

Forgive me, but he never leaves my side,

Wherever I go, he’s always with me...

Come, my sweet Kafka.

Ze stapt af.

PENDELAARS

Helene: Knettergek.

Sandrine: Zijn we dat niet allemaal?

Hugo: Aan mij moet...

Nu je 't zegt: ja. Absoluut. Allemaal.

Helene en Sandrine kijken hem verbaasd aan.

WOENSDAG

PENDELAARS

Sandrine, Hugo en Helene zijn net afgestapt.

Sandrine: Je laatste dag, dat moeten we vieren...

Met koffie en taart!

Helene: Wees gerust. Ik heb pralines bij...

Beseft dan...

O nee! Ik heb ze laten liggen op de trein.

Mijn pralines! En mijn flesje wijn...

Sandrine: Dat kan niet waar zijn!

Helene: Toch! Toch! O nee, wat een malheur...

Straks staan de collega’s aan mijn deur...

Sandrine: Die goede pralines. Wat zonde...

Hugo: Misschien heeft iemand ze gevonden?

En ze naar de Lost & Found gebracht?

Helene: Wie weet! Kom, op pralinejacht!

Helene rent erheen.

Sandrine en Hugo lopen achter Helene aan.

Sandrine: Volgens mij hebben die pralines nooit bestaan.

Hugo: Waarom gaat ze er dan achteraan?

Sandrine: Schone schijn.

Hugo: Een mistgordijn?

Sandrine: Heeft ze ooit al getrakteerd? In die vijfentwintig jaar?

Hugo: Nooit. Geen koffie. Geen pint. 't Is waar.

Sandrine: Ik zeg het je, die pralines zijn illusoir.

Ze lachen...

Helene: Eindelijk! De Lost & Found! Daar!

Aan de balie van de Lost & Found:

Bediende: Hello. Goeiedag. Bonjour.

Helene: Mijn pralines. Vond u ze?

Trouvé? Maybe? Misschien?

Bediende: Pralines? Not today. Niet gezien.

Mijmerend

The things people leave behind, I swear!

Laptops, jackets, underwear

Their own child, bizarre!

Instruments, enough for an orchestra

ICE from Cologne: a set of recorders

Thalys from Paris: a rare clarinet

And just last week: a gold bar!

The best find of all, I made myself

A violin

On the luggage shelf

It had a tag with an address

So yes, I went out there in person

An older woman opened the door

I remember her eyes

Puffy and red

It was her son’s violin

He had died, she said.

It wasn’t so much about the fiddle

Just one more loss

What good was it without him

What was she to do without him

But that it turned up again

she took as an omen

a sign to get on with her life

Never forgotten that moment...

Haar verhaal gaat verloren in de geluiden van de hal. Tussen de loketten en het aankondigingsbord staat de vluchteling te twijfelen.

RÉFUGIÉ

Rester ou partir. C’est la question –

J’hésitais hier, aujourd’hui je doute.

Rester ou crever. Oserai-je plonger ?

Ça ne peut être pire que là où mon voyage a commencé...

OTHER REFUGEE

You think so? C’mon, wake up, bro.

The cops fuck with you, is all I know.

Pal of mine got dragged off the train.

Broke his finger, laughed at his pain.

RÉFUGIÉ

Alors on porte plainte, quand même ?

OTHER REFUGEE

Complaint? With no passport?

You ain’t shit here, sport.

You got zero rights, zero voice.

Nowhere to go, no choice.

RÉFUGIÉ

Rester ou partir. Telle est la question –

Hier, j’hésitais, aujourd’hui, je doute.

DONDERDAG

CONDUCTEUR

Gleis fünf: der ICE nach Frankfurt

Planmäßige abfahrt Sechzehn Uhr Dreißig

Fährt heute von Gleis vier

Tussen de loketten en het aankondigingsbord staat de vluchteling te twijfelen.

RÉFUGIÉ

Le train ou le bus. C’est la question –

À une voyageuse

L’Intercity Express

Combien d’arrêts ? Avant la frontière ?

VOYAGEUSE

Juste à Liège...

RÉFUGIÉ

On contrôle les passeports ?

VOYAGEUSE

Normalement non...

RÉFUGIÉ

Vous pouvez m’acheter un billet?

VOYAGEUSE

Pardon ?

RÉFUGIÉ

Je dois aller à Francfort.

Voir de la famille.

VOYAGEUSE

Les guichets sont là...

RÉFUGIÉ

J’ai perdu mon passeport...

Ça va faire des problèmes...

VOYAGEUSE

Il y a un nom sur les billets.

Tout le monde verra que vous n’êtes pas moi.

RÉFUGIÉ

Et le bus ?

Là on contrôle aussi ?

VOYAGEUSE

Je ne suis pas sûre...

RÉFUGIÉ

Je dois être sûr...

Je n’ai qu’une seule chance...

Le train ou le bus. C’est la question –

VOYAGEUSE

Bonne chance !

KLIMAATJONGEREN

Eco rally today!

To fight pollution

To save the world

from global warming

We march to Brussels

instead of school

Lawmakers, oil barons,

consumers: fools!

Our generation’s

had enough

of your hypocrisy,

lies and bluff.

No more Teslas

for the upper segment

Just do less driving

Fuck the 1 percent!

Less meat less heat

Don’t be deluded,

It’s the climate, stupid

Eco is logical

Curb it, ban it

Save the planet

Don’t be a fossil fool

Join hands in rage

Fight climate change

Make love, not warm

PENDELAARS

Intussen op het perron: Sandrine en Hugo zonder Helene.

Sandrine: Zie ons hier staan, zonder Helene...

Alleen, met ons twee...

Hugo: Misschien valt dat wel mee?

Sandrine: Nog minstens tien jaar...

(Elke dag) gedoemd tot elkaar...

Kan je mij zolang verdragen?

Hugo: Mij hoor je niet klagen...